

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1273360/6

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר משה מיטלמן)

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: צירוף מנהלת מיוחדת בתיק פשיטת רגל לתיק למרות דברי המשיב כי לא ראה את בקשתה שהועברה לתגובתו

החלטה

בהחלטה מיום ו' באב התשפ"א (15.7.21) הוריתי לצדדים להגיב בתוך חמישה-עשר יום, לרבות ימי פגרה, לבקשתה של המנהלת המיוחדת לנכסי החייב, המשיב בהליך שלפנינו, בתיק פשיטת הרגל שבעניינו (להלן: המנהלת) המבקשת להצטרף להליך שלפנינו.

בנימוקי ההחלטה כתבתי:

לכאורה מתחייבת ההיעתרות לבקשה לצירוף המנהלת המיוחדת כצד לתיק.

עם זאת הסדר התקין מחייב גם לאפשר תגובה לבקשה, ומתחייבת בענייננו גם בחינת הרלוונטיות שלה בכלל ונוכח בקשת הצדדים שלה נעתר בית דיננו בהחלטה קודמת להקפיא את ההליך בכללו ונוכח האפשרות שבה נומקה אותה בקשה כי הצדדים יגיעו ביניהם להסדר מחוץ לכותלי בית הדין (ואין אנו זקוקים עתה כמובן לעסוק בשאלת מעמדה של המנהלת המיוחדת באותו הסדר ובאישורו אם יתבקש בבית דין קמא) וכי ממילא תבקש המבקשת שלפנינו למחוק את בקשת רשות הערעור.

עם כלות הימים שקצבתי לתגובה הגיעו לשולחנו תגובותיהם של הצדדים:

המערערת בתגובתה הבהירה כי מסכימה היא לצירופה של המנהלת להליך ואף סבורה כי הוא נחוץ. המשיב מצידו כתב כי החלטתי הגיעה לידי אך בקשתה של המנהלת עצמה לא הגיעה לידי וכי גם לא מצאה במערכת המחשוב של בית הדין ועל כן לא יכול היה להגיב עליה. המשיב מבהיר כי העדר תגובתו נובע מכך ולא מזלזול בהחלטת בית הדין.

דברי המשיב תמוהים קמעא שכן בחינת נתוני הדיוור מעלה כי הבקשה דוורה אליו עם ההחלטה באותו מועד ובאותו אמצעי דיוור. למותר לציין גם כי הבקשה הייתה ועודנה מצויה בתיק ולא ברור כיצד אפוא לא מצאה שם המשיב (ואין מדובר בתיק עמוס במסמכים...) מכל מקום כך או כך עיקר בקשתה של המנהלת היה ידוע מגופה של ההחלטה ולמצער מתבקש היה כי יאמר המשיב כי הוא מסכים או כי הוא מתנגד לעיקרה של הבקשה היינו לצירופה של המנהלת לתיק, אף אם סבור הוא כי משלא עיין בבקשה (לדבריו) אינו יכול להגיב לנימוקיה. כמובן ייתכן שהמשיב

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

סבור כי אינו יכול להגיב אף בדרך זו משום שבעצמו אינו יודע, שמא ישתכנע מהאמור בבקשה, אך אפשרות זו אינה מסתברת ביותר.

נוסיף לאמור כי בקשה דומה הוגשה זה מכבר גם לבית דין קמא, ו'כמדומה' ששם גם הגיב לה המשיב, ובהתחשב באמור בגוף החלטה הנ"ל כי מדובר לכאורה באותה בקשה עצמה בתיקונים מתבקשים (עד כדי כך שבהחלטה ביקרתי את המנהלת על שלא עשתה את כל התיקונים המתבקשים), הרי שהמשיב הכיר לכאורה גם את נימוקי הבקשה – לפחות בעיקרם.

בהינתן כל האמור הדעת נותנת כי יש להחליט בבקשה לגופה עתה ולא להורות על דיור נוסף של הבקשה לידי המשיב ולהמתין עוד לתגובה נוספת של המשיב, מה גם שהמשיב – על אף דבריו האמורים – לא ביקש כי כך נעשה, ומה גם שאין אנו עוסקים בעניין אקוטי שמתן החלטה בו ללא מיצוי אפשרות התגובה עשוי להיות קרה נזק ממשי ובלתי-הפיך למי מהצדדים, שהלוא אין מדובר בהכרעה בהליך עצמו או אפילו בחשיפת החומר שבו לצד בלתי-מעורב ואולי בלתי-אחראי אלא בצירופו להליך של גורם רשמי בעל מעמד סטטוטורי המעורב בעניינם של הצדדים בין כך ובין כך.

עוד ייאמר, והוא העיקר, כי כאמור וכמצוטט לעיל מהחלטתי הקודמת לכאורה מתחייבת ההיעדרות לבקשה:

ההוראה על תגובת הצדדים באה ראשית מטעמי סדר תקין. ואי אפשר לטעם זה לבדו שיצדיק את המשך ההימנעות ממה שלכאורה ראוי לעשותו גם לאחר שעצם קיום הבקשה וההוראה לתגובה נודעו לשני הצדדים, וכשלכאורה המשיב לכל הפחות – אף אם נקבל את דבריו למרות התמיהה עליהם – לא שקד לברר את האמור בבקשה המדוברת בחריצות הראויה למי שסבור כי חשוב שעמדתו בעניין זה תישמע, שהרי עד כלות המועד לתגובה לא הודיע כי לא קיבל לידיו את הבקשה עצמה, אף שהודעה שכזו אינה מצריכה את מלוא חמישה-עשר הימים שקצבתי לתגובה ודי לה ביום או יומיים.

שנית באה ההוראה האמורה, כאמור בהחלטה וכמצוטט לעיל, בשל האפשרות כי הערער יימחק והבקשה תימצא בלתי-רלוונטית עוד, ולעניין זה משהבהירה המערערת כי לטעמה צירופה של המנהלת נחוץ, קשה להניח כי אפילו היה המשיב מתנגד מפורשות לצירוף המנהלת להליך היינו מבכרים את עמדתו על בקשתה של זו ועל עמדתה של המערערת גם יחד, ועל אחת כמה וכמה משלא הביע התנגדות מפורשת כזו.

משכך אני מורה למזכירות בית הדין לצרף את המנהלת כצד בהליך זה ולדוור לה מעתה כל החלטה שתתקבל בו.

החלטתי זו מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטי הצדדים.

ניתן ביום כ"ג באב התשפ"א (1.8.2021).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה